

Poznań, dnia 25 lutego 2008 roku

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w Poznaniu**

Nr SKO- OŚ - 259/07

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu w składzie:

Przewodniczący: Krzysztof Świdorski

Członkowie: Aneta Molenda – Pośrednik (spr.)

Józef Gołaszewski

po rozpatrzeniu w dniu 25 lutego 2008 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z odwołania **Pani Aliny Rożdżyńskiej reprezentowanej przez pełnomocnika Zbigniewa Gelzoka, zamieszkałego w Rybniku przy ul. Brackiej 16 A** od decyzji nr 50/06 Wójta Gminy Suchy Las z dnia 19 października 2007 roku, GROŚ. 7625-50/06, umarzaj alej postępowanie w sprawie wydania środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia

działając na podstawie przepisu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2001r., Nr 79, poz. 856 ze zm.) w zw. z art. 127 § 2, 17 pkt 1 oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1990 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.)

o r z e k a:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Józef Gołaszewski

Krzysztof Świdorski

Aneta Molenda – Pośrednik

UZASADNIENIE

Decyzją nr 50/06 dnia 19 października 2007 roku (GROŚ.7625-50/06) Wójt Gminy Suchy Las działając na podstawie przepisu art. 104 i art. 105 § 1 kpa umorzył postępowanie w sprawie wydania środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej ERA o nazwie „ZŁOTKOWO_40433_U” położonej w Golczewie, na działce nr ewid. 360/1, gmina Suchy Las.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał, iż zgodnie z „Raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko” sporządzonego w niniejszym postępowaniu (strona 7, tabela 3) izotopowa moc promieniowania planowanych do zawieszenia anten odpowiada wartościom określonym w przepisie § 2 ust. 1 pkt. 7 lit. a i § 3 ust. 1 pkt. 8 lit. c,d i e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. nr 257, poz. 2573 ze zm.). Wobec powyższego sprawdzono czy miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległościach uzasadniających zaliczenie planowanego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w myśl ww. rozporządzenia. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji uznał, iż w żadnym z rozpatrywanych przypadków, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anten w odległościach wskazanych w ww. rozporządzeniu nie znajdują się miejsca dostępne dla ludności.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła Pani Alina Rożdżyńska reprezentowana przez Zbigniewa Gelzoka zamieszkałego w Rybniku przy ul. Brackiej 16 A wnosząc o jej uchylenie. W odwołaniu podniesiony został zarzut naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w szczególności art. 6 kpa poprzez jego niezastosowanie, art. 7 kpa poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, przepisu art. 77 kpa poprzez nie zebranie i nie rozpatrzenie całego materiału dowodowego. Podniesiono także zarzut naruszenia przepisu art. 107 § 3 kpa poprzez pominięcie uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji oraz art. 11 ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez jego wywołanie, art. 46 poprzez jego pominięcie oraz przepisów art. 49 ust. 1 i 5 oraz art. 51 pkt 1 ust. 3 poprzez ich pominięcie.

Zdaniem Odwołującej stacja bazowa telefonii komórkowej, w myśl przepisu art. 46 ust. 2 Prawa ochrony Środowiska, powoduje zmiany sposobu wykorzystania terenu i tym samym wymaga decyzji środowiskowej. Ponadto, uwzględniając zapisy § 2 ust. 2 ww. rozporządzenia w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, w przypadku planowanej stacji bazowej po jej rozbudowie poziom promieniowania wzrośnie wielokrotnie a organ I instancji nie

poczynił w tym kierunku żadnych własnych ustaleń nie podając faktycznego wzrostu promieniowania. Zdaniem Odwołującej w przypadku anten powyższej 2000 W organ powinien poczynić własne ustalenia podając dokładnie ilość anten, ich moc, rozkład promieniowania, maksymalne tilty, poziom miejsc dostępnych dla ludności wzdłuż głównej wiązki promieniowania, odległość tych miejsc od środka elektrycznego, charakterystykę terenu, tytuł prawny terenu a więc dokładnie ustalić stan faktyczny, czego nie uczyniono w niniejszym postępowaniu. Według Odwołującej organ I instancji nie ustalił także prawidłowo charakterystyki terenu z uwzględnieniem działek znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu, których właściciele staną się stronami niniejszego postępowania. Organ I instancji nie ustalił również w jakiej odległości znajduje się teren objęty programem Natura 2000 i dlaczego planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na ten obszar. Odwołująca powołuje także stanowisko Pani Ireny Mazur z Ministerstwa Środowiska, zgodnie z którym miejsca dostępne dla ludności nie muszą znajdować się w osi głównej wiązki. Lecz mogą znajdować się pod główną wiązką promieniowania w odległości do 150 m co uzasadnia konieczność sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko dla tej inwestycji. W uzasadnieniu podniesiono ponadto zarzut naruszenia art. 10 § 1 kpa poprzez uniemożliwienie stronom przed wydaniem decyzji wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu po rozpatrzeniu sprawy stwierdza, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, lecz nie wszystkie jego zarzuty są uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2006r., Nr 129, poz. 902 ze zm.) - zwanej dalej POŚ - realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy oraz realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na ten obszar jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwanej dalej "decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach".

Zatem obligatoryjnie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagają wszystkie przedsięwzięcia wymienione w rozporządzeniu wykonawczym wydawanym na podstawie art. 51 ust. 8 ww. ustawy oraz te, w wyniku realizacji których mogą nastąpić potencjalne oddziaływania na obszary chronione – obszary Natura 2000. Z uwagi na fakt, iż ustawodawca nie określił jakiego rodzaju przedsięwzięcia, inne niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, mogą znacząco oddziaływać na ten obszar oraz co należy rozumieć pod podjęciem „znaczącego oddziaływania”, w ocenie organu odwoławczego, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko musi zostać przeprowadzone przede wszystkim ze szczególnym uwzględnieniem i analizą mogącego zachodzić przy realizacji danego przedsięwzięcia oddziaływania na to środowisko. Albowiem wpływ danego

przedsięwzięcia na środowisko będzie determinował konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przy czym ocenie tej będzie podlegało każde zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin, wymagająca decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2-9 POŚ lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 46 ust. 4a POŚ (art. 46 ust. 2 POŚ).

W myśl przepisu art. 51 ust. 1 POŚ sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek może być stwierdzony na podstawie art. 51 ust. 2 ww. ustawy oraz planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dla których obowiązek może być stwierdzony na podstawie art. 51 ust. 2 POŚ. Zaś obowiązek sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia, o którym mowa w ww. art. 51 ust. 1 pkt 2 i 3, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; właściwy organ uwzględnia łącznie szczegółowe uwarunkowania, o których mowa w powoływanym przepisie art. 51. ust. 8 pkt 2 POŚ, postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby sporządzenia raportu.

W myśl przepisu § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. nr 257, poz. 2573 ze zm.) sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają przedsięwzięcia mogących znacząco oddziaływać na środowisko m.in. polegające na instalacjach radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi:

- a) nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) nie mniej niż 5.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) nie mniej niż 10.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) nie mniej niż 20.000 W.

Natomiast w myśl § 3 ust. 1 pkt. 8 ww. rozporządzenia sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko może wymagać przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko obejmujące instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących

znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi:

- a) nie mniej niż 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) nie mniej niż 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) nie mniej niż 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) nie mniej niż 1.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- e) nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- f) nie mniej niż 5.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- g) nie mniej niż 10.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny.

Tym samym dla oceny czy planowane przedsięwzięcie będzie mogło być zaliczone do przedsięwzięć, o których mowa w wskazanym przepisie art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 POŚ, konieczna jest analiza i ocena spełnienia powyższych przesłanek, warunkujących sporządzenie obligatoryjne lub fakultatywne raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 3 POŚ wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, które dla tego samego przedsięwzięcia przeprowadza się jednokrotnie. Postępowanie to przeprowadza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 48 ust. 1) W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia, bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami, dostępność do złóż kopalin możliwości oraz sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu (art. 47 POŚ). Zdaniem organu odwoławczego w aktach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach musi się znaleźć dowód przeprowadzenia powyższych analiz i ocen, gdyż tylko w oparciu o jego interpretację możliwe jest stwierdzenie prawidłowości tego postępowania. W szczególności w aktach sprawy muszą znaleźć się dowody uzasadniające stanowisko organu i instancji,

iż planowane przedsięwzięcie nie wymaga wydania decyzji środowiskowej zarówno dlatego, że nie jest przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 POŚ ale i dlatego, że nie można go także zaliczyć do przedsięwzięć, o których mowa w art. 46 ust.1 pkt 2 POŚ. Zdaniem organu odwoławczego roli tej nie spełnia zawarte w uzasadnieniu decyzji stanowisko organu I instancji, iż w żadnym z rozpatrywanych przypadków, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anten w odległościach wskazanych w ww. rozporządzeniu nie znajdują się miejsca dostępne dla ludności.

Nie ulega wątpliwości, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jak i decyzja umarzająca takie postępowanie jest decyzją administracyjną w rozumieniu przepisu art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2005r., Nr 78, poz. 682 ze zm.) Z tego też względu w zakresie zasad i trybu załatwiania sprawy w przedmiocie wydania ww. decyzji – w przypadku braku przepisów szczególnych - odpowiednie zastosowanie mają uregulowania kodeksu postępowania administracyjnego.

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego, mającą niewątpliwie zastosowanie do postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody, o której mowa w art. 10 kpa jest zasada czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym. Przed wydaniem decyzji administracyjnej organ jest obowiązany do wysłuchania wypowiedzi stron co do przeprowadzonych dowodów, zgromadzonych materiałów oraz wszystkich zgłoszonych żądań. Z treści art. 10 § 1 k.p.a. wynika, że takie ustosunkowanie się do całego materiału faktycznego i prawnego, zgromadzonego w sprawie, który będzie podstawą do podjęcia decyzji, jest szczególnym uprawnieniem strony z racji jej udziału w postępowaniu. Odstąpienie od tego jest możliwe jedynie w szczególnych sytuacjach, o których jest mowa w art. 10 § 2 k.p.a., czyli gdy załatwienie sprawy nie może być opóźnione ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowana szkodę materialną. Konkretyzację powyższej zasady stanowi art. 81 kpa, w myśl którego okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2. Tylko postępowanie realizujące zasady postępowania administracyjnego i decyzje wydane w wyniku tak przeprowadzonego postępowania mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej i stanowić gwarancję wyczerpującego zebrania, rozpatrzenia i oceny materiału dowodowego, zapewnienia stronom udziału w postępowaniu czy ustosunkowania się do ich twierdzeń i żądań (art. 7, 77 § 1 i art. 80 kpa).

Odwołująca – oraz pozostałe strony niniejszego postępowania - została wprawdzie zawiadomiona o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej ERA o nazwie „ZŁOTKOWO_40433_U” położonej w Golczewie, na działce nr ewid. 360/1, gmina Suchy Las., jednak nie zapewniono Jej – jak i innym stronom niniejszego postępowania - czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji uniemożliwiono wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Tym bardziej, że spełnienie tego wymogu nie jest uzależnione od uznania organu I instancji, lecz stanowi jego bezwzględny obowiązek, niezależnie od treści i wagi przeprowadzonych dowodów i zebranych materiałów.

Organ prowadzący postępowanie w I instancji jest zobowiązany pouczyć stronę o prawie złożenia końcowego oświadczenia.

W myśl przepisu art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie jest integralną częścią decyzji i jego celem jest wyczerpujące wyjaśnienie rozstrzygnięcia w niej zawartego. Musi ono wskazywać nie tylko fakty oraz dowody, które stanowiły podstawę stanowiska organu administracji publicznej i je uzasadniły lecz także te, którym odmówił mocy dowodowej wraz z wyjaśnieniem podstaw tej odmowy. Przy czym muszą być to dowody znajdujące się w materiale sprawy. Jeżeli zatem organ administracji w uzasadnieniu faktycznym powoła się na pewne okoliczności, to muszą one wynikać ze zgromadzonego materiału dowodowego i muszą mieć w nim swoje umocowanie. Uzasadnienie prawne zaś powinno zawierać umotywowaną ocenę stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa oraz wskazywać, jaki zachodzi związek między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. W ocenie organu odwoławczego uzasadniony jest zarzut naruszenia zaskarżoną decyzją przepisu art. 107 § 3 kpa, albowiem nie zawiera ona ani wskazania materiału dowodowego zebranego w sprawie, któremu organ I instancji odmówił mocy dowodowej i dlatego ani nie wskazuje dowodów, na których organ I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie w zakresie nie uznania planowanego przedsięwzięcia za wymagające dla swej realizacji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wobec zarzutu stawianego przez Odwołującą dotyczącego prawidłowej charakterystyki terenu z uwzględnieniem działek znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia i tym samym prawidłowe ustalenie stron niniejszego postępowania, braku stanowiska organu I instancji w piśmie przekazującym odwołanie oraz nieistnienia w aktach sprawy dokumentu, który umożliwiłby organowi odwoławczemu dokonanie prawidłowych ustaleń w tym zakresie, w celu realizacji zasad postępowania administracyjnego oraz dyspozycji art. 47 POŚ konieczne jest ustosunkowanie się do powyższego zarzutu przez organ I instancji.

Analiza akt sprawy wykazała także nieprawidłowe umocowanie Pana Macieja Małeckiego do działania w imieniu wnioskodawcy – inwestora ERA Polska Telefonii Cyfrowa Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Zgodnie z treścią dołączonego do akt sprawy upoważnienia dla osób nie będących pracownikami PTC wystawionego dla Pana Macieja Małeckiego, upoważnienie to było ważne tylko przez okres jednego roku od daty jego wystawienia tj. od dnia 16 lutego 2006 roku. Po tej dacie pełnomocnictwo jest nieskuteczne jak i czynności dokonywane przez pełnomocnika. W ocenie organu odwoławczego z uwagi na to, iż uregulowania prawne w materii pełnomocnictwa zawarte w kodeksie postępowania administracyjnego nie są kompletne, to przy wyjaśnianiu sytuacji odnoszącej się do tej instytucji należy odpowiednio stosować zasady wyrażone w Kodeksie cywilnym. Zgodnie zaś z zasadami wyrażonymi w kodeksie cywilnym w przypadku braku umocowania po stronie pełnomocnika ważność czynności zależy od potwierdzenia jej przez mocodawcę (art. 103 § 1 i art. 104 k.c.).

Taki stan przesądza o konieczności ponownego rozpatrzenia sprawy i przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej ERA o nazwie „ZŁOTKOWO_40433_U” położonej w Golczewie, na działce nr ewid. 360/1, gmina Suchy Las.

Mając na uwadze powyższe wydanie przez Kolegium decyzji w oparciu o przepis art. 138 § 2 kpa jest w pełni uzasadnione.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z orzeczenia Kolegium może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Skargę wnosi się za pośrednictwem Kolegium w terminie 30 dni od daty doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

2. Skarga powinna zawierać:

- oznaczenie sądu, do którego jest skierowana,
- imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
- wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy,
- określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego,
- podpis osoby wnoszącej skargę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika,
- wymienienie załączników.

Józef Gołaszewski

Krzysztof Świdorski

Aneta Molenda – Pośrednik

Otrzymują:

1. Zbigniew Gelzok
ul. Bracka 16 A
44-251 Rybnik
2. Wójt Gminy Suchy Las
ul. Szkolna 13
62-002 Suchy Las – wraz z aktami sprawy
3. Polska Telefonía Cyfrowa Sp. z o.o.
Biuro Regionalne Poznań
ul. Wierzbęcice 1
61-569 Poznań
4. aa.

